

גל לילה

ענפים

בראשות
הרה"ג ר' יגאל כהן שליט"א
ראש מוסדות 'יביע אומר'
וארגון 'ענפים'

02 הרב יגאל כהן
חיזוק יומי באמונה

04 הרב אהוד מולאי
שב ואל תעשה עדיף

06 רגע של סיפור
שמלה בהמתנה

09 הרב יעקב עמר
המפתח להצלחה
אחריות

11 נופית משולם
חשיבה חיובית

15 נפלאות הבריאה
הנמרים

פרשת פינחס

עלון מספר
458
אין לקרוא בזמן
התפילה וקריאת התורה
נא לשמור על קדושת הגליון

ב"ש	חיפה	ת"א	י-ם	לפי "אור החיים"
19:30	19:34	19:31	19:31*	כניסת שבת
20:22	20:25	20:22	20:22	יציאת שבת
21:17	21:22	21:18	21:21	ר"ת

* בירושלים: לנוהגים 40 דק' 19:11

אין דבר בעולם שאתה לא יכול להשיג אם אתה נשען על השם יתברך!

הרב יגאל כהן שליט"א
ראש מוסדות יביע אומר וארגון ענפים

חיזוק יומי באמונה

נשמה טהורה - מי הפעיל לך את
הלב?

לב זו חתיכת בשר, מי מפעיל לך
את הלב? מי עשה את הפעימה
הראשונה? שהלב שלך יתחיל לעבוד
בבטן של אימא שנולדת, ששם הלב
שלך התחיל לעבוד, מי מפעיל לך
את הלב? הלב שלך צועק יש בורא
לעולם! הריאות שמחמצנות צועקות
יש בורא לעולם, שהוא תמיד איתך,
ושומר אותך, והוא לא יעזוב אותך.

אח יקר, קשה לך בחיים?

שים יד על הלב... תשמע את הלב
שלך - תדע שיש לך אבא, תדע
שאתה לא לבד, תדע שאתה בידיים
הכי טובות בעולם - לא תפחד משום
דבר!

להאמין בטוב

עכשיו היה לי יום הולדת, שלחו
לי סרטון על איזה ילד, שהוא נולד
בזכותי. האמת, זה לא בזכותי - זה
בזכות הבת שלי...

סיפרתי את זה פעם, לפני 17 שנים
נולדה לי ילדה עם מום קשה מאוד
בלב, עד שלא נתנו לה סיכוי לחיות,
וברוך ה', ישתבח שמו לעד... בהריון
אמרו לנו להפיל אותה, חמשה
פרופסורים אמרו להפיל אותה, כי
אין לה סיכוי לחיות.

אבל היא נולדה...

אמנם חולה, עם בעיה בלב, בשביל
כך היא עברה ניתוח לב פתוח, לא
פעם אחת, שלוש פעמים... שיפצו
לה, סידרו לה, עשו לה. היום יש לי
נחת רוח מהילדה הזו, היא יהלום,
אני קורא לה "יהלום שלי" - טובה,
אין בה גרם של רוע. היא לעולם
לא תריב עם האחיות שלה. תמיד
כשאני נכנס הביתה - "אבא, להיכן
לך, לעשות לך?". פשוט עונג צרוף
הילדה הזאת, עונג צרוף.

האם הילדה הזו גם לטובה?

פעם אחת היה לי את האומץ
להתמודד עם השאלה הזאת. אתם
לא יודעים מה זה לעבור ניתוח לב
עם ילדה, אני לא מאחל את זה לאף
אחד בעולם, זה לראות את הילדה
שלך, מנסרים אותה, פותחים אותה,
לראות אותה חסרת אונים, טיפול

תאונת דרכים

אני עברתי תאונת דרכים לפני
למעלה מעשרים שנה, ונקרעה לי
רצועה בברך, נפגע לי המניסקוס
(דיסקית בין-חולית קטנה העשויה מסחוס
ומונעת חיכוך בין החוליות). ישתבח שמו
לעד, מאז ועד היום, הברך שלי לא
בסדר, בורחת לי מידי פעם. רצועה
אחת חסרה לי ברגל, רצועה אחת
שסוגרת את הברך, רצועה צולבת.

הברך של כל אחד עומדת על שתי
עצמות, אחת על אחת. העצמות לא
בורחות ימינה ושמאלה - כי יש להן
רצועות ששומרות עליהן, יש להן
רצועה מקדימה שהיא צולבת את
הברך, אחוריות וקדמיות, ששומרת
על הברך. אתה הולך, יהודי יקר,
ברך הולכת, מתקפלת ימין, שמאל,
קדימה, אחורה, העצמות שלך עם
הסחוסים, זה מיליונים של ניסים
מהלכים...

האצבעות שאנחנו יכולים להזיז אותן
- זה נס!

האצבעות שלך שזזות, זה אומר
שמיליונים של נוירונים של עצבים
זזים, כי המוח שלך אמר עכשיו
ליד לזוז, מהמוח עד ליד שלך יש
מיליונים של חוטים שרצים, שנותנים
הוראה מהמוח ליד שלך: תזיז את
היד!

מי ברא את החכמה האדירה הזאת?

מי עשה לי חוטים בתוך הלב שלי?
הלב שלך פועם, אח יקר שלי, אתה
יודע ממה עשוי הלב שלך? ארבע
חדרים. ארבע חדרים יש לך בלב.
חדר אחד יונק, מקבל את הדם
מהריאות. מעביר לחדר השני, החדר
השני מעביר אותו חזרה לגוף. החדר
השלישי מקבל אותו מהגוף, מעביר
אותו לחדר הרביעי, החדר הרביעי
מעביר אותו לריאות.

מפמפם, חדר מפמפם, משאבה...

שמעתם פעם אקו לב? אולטראסאונד
לב...? הלב שלך שואב 24/7 שעות,
בלי הפסקה של פעם אחת, בין 70
ל-100 פעימות בדקה... שאיבה,
מכניס לריאות, ריאות מחמצנות את
הדם מחזירות ללב, הלב מחזיר אותו
לגוף. 24/7 שעות הלב שלך עובד...

ישועות בזכות האמונה

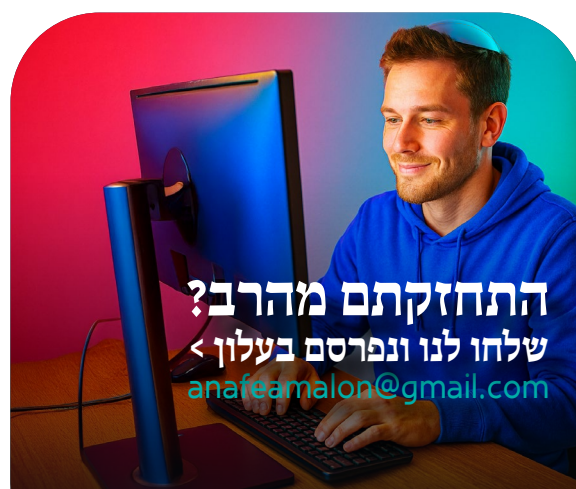
שלום רב,

אשמח לשתף בישועות הרבות שזכינו להם במשך השנים
ובמיוחד בנס של זרע בר קיימא.

ברוך ה' אני אמא לשלושה ילדים. ובשנים האחרונות לא חשבתי
על ילד נוסף. הגעתי לאמצע גיל 42 והבנתי שזו הזדמנות
כמעט אחרונה. ביקרתי אצל רופא שדיי היה פסימי, ואמר לי:
"שלא כדאי, ושהסיכוי שלי הוא כ-2% בלבד". לא הייתי שלמה
עם זה, וכעבור כמה שבועות, קבעתי עם רופא אחר שעובד
במעייני הישועה, והוא כמו שליח אמר לי: "שהכל אפשרי
ושאפשר בהחלט לנסות". וביקשתי מהקב"ה שיעשה לי נס
גלוי כמו שעשה לשרה אימנו, ושאוכל להיפקד בקלות ובמהרה
למרות גילי. תמיד האמנתי בבורא עולם, ובזכות השיעורים של
הרב יגאל הצדיק שמחזק כל כך בבטחון בהשם ללא עוררין,
בטחתי בו בביטחון מלא שזה אפשרי ושהוא יעזור לי. וכעבור
חודש ברוך ה' רבה גיליתי שאכן אני בהיריון, וזה בדיוק בשבוע
של פרשת שרה אימנו. הקב"ה הראה לי כמה גדול וחזק הוא,
כמה עוצמתית האהבה שלו אלינו, אין סוף לגדולתו.

בנוסף אשמח לשתף שגם זכינו למכור את הדירה שלנו אחרי
שהמון זמן הייתה למכירה ולא הצלחנו למכור אותה. ואף זכינו
לקנות בית חלומות שהיה הרבה מעבר לציפיות שלנו.

תודה לה' יתברך על האמונה.

משלחן רבנו

לכבוד מורנו ורבנו
ועטרת ראשנו גדול
מזכה הרבים בדורנו
שליט"א.

אני במקצועי מורה

לנגינה על גיטרה, ויש לי תלמידים רבים שאינם שומרי תורה ומצוות, והם רוצים שאני אלמד אותם גם בימי בין המצרים, והשאלה האם מותר לי לעשות כן בימים אלו.

אשמח לתשובת כבוד הרב שליט"א בהקדם כדי לעדכן את התלמידים.

ירין שמחון

לכבוד בעל המנגן היקר הר"ר ירין שמחון הי"ו.

אודות שאלת כבודו בענין לימוד נגינה בימי בין המצרים, הנני להשיב בקצרה. הנה בגמרא סוטה (מח ע"א), מבואר שמותר לזמר לפני השוורים בעת החרישה, כדי לכון השוורים לתלמיהם, שהולכים וחורשים לקול השיר שהוא ערב עליהם, והטעם לכך כיון שאין מטרת השיר כדי להנות מהניגון אלא לצורך העבודה והפרנסה, וניתן ללמוד מכך גם לשאלתנו שכיון שכל מטרת הנגינה אינה אלא לצורך הפרנסה והלימוד ולא לצורך ההנאה הדבר מותר. וכן פסק בשו"ת ציץ אליעזר (חלק טז סי' יט), וכן כתב בשו"ת רבבות אפרים (ה"ב סי' קנה אות ב). וכן עיקר להלכה.

אלא שכל זה הוא עד שבוע שחל בו תשעה באב, אבל בשבוע שחל בו תשעה באב יש להחמיר אף בלימוד נגינה (והשנה שנת תשפ"ה אין דין שבוע שחל בו), וטוב וראוי להחמיר בזה כבר מראש חודש אב.

אך כל ההיתר הנזכר הוא דוקא באופן בו יש ההפסד כספי למורה, וכן הפסד לתלמיד שאם יפסיק בלימוד הדבר יגרום לו קושי בהמשך ההתקדמות בנגינה, אבל אדם שמנגן לעצמו בביתו והוא נהנה מהניגון, אף על פי שהוא גם מתקדם תוך כדי בלימוד הנגינה בכל זאת אסור לו לנגן, כיון שמטרתו אינה לצורך הלימוד אלא להנאתו, וכל מה שהתרנו היינו שכונתו לצורך לימוד או פרנסה (המורה לצורך פרנסה, והתלמיד לצורך לימוד).

מסקנת הדברים: מותר למורה ללמד נגינה בימים בין המצרים עד שבוע שחל בו וראוי להחמיר שלא ללמד כבר מתשעה באב, ובלבד שהדבר נעשה לצורך התקדמות בלימוד ולא לצורך הנאה.

החותם בברכת כהנים באהבה יגאל כהן

נמרץ כמה ימים אחרי זה. זה סרט לא קל. שלוש פעמים עברנו את זה... הילדה הזו נתנה לי כח להציל יותר מ-10 ילדים בעולם, שזה הרבה, בעיני זה הרבה, ואני מאמין שהרבה יותר, כי סיפרתי עליה פעם בסרטון אחד, על ילדה שרצו להפיל אותה... מי יודע על כמה זה השפיעה לטובה.

הצלת חיים

פעם הייתה אצלי אשה במשרד, בדמעות, מסכנה, בדמעות היא בוכה - הרופאים אומרים לה שהיא צריכה להפיל את הילד. ה' נתן לי הברקה באותו רגע, הרמתי טלפון הביתה, אמרתי לבת שלי: "בואי למשרד רגע". היא באה למשרד, ביישנית: "כן אבא?". היא לא ידעה לאן הפלתי אותה. אמרתי לאשה: "את רואה את הילדה הזאת? חמש פרופסורים אמרו לנו שהיא לא תחיה אפילו חמש דקות. הנה, בואי תראי את הילדה הזו פה עומדת".

מה קרה בסוף?

אותה אשה ילדה בן לחיים טובים, והילד נולד תקין, בריא, הכל בסדר. הייתה טעות, ברוך ה'. וגם אם הוא לא היה מרגיש טוב, בעזרת ה', כל יום שהוא חי - זו נחת רוח לבורא עולם ולהורים שלו.

למה כואב לי?

ה' יתברך אומר לנו: "הכל לטובה". אבל לפעמים אתה אומר לעצמך: "ריבונו של עולם, אם הכל לטובה"

הילדה הזו נתנה
לי כח להציל
יותר מ-10 ילדים
בעולם

למה כואב לי? למה אני מרגיש שכביכול הקב"ה תופס אותי קצר? אומר לך הקב"ה: "אם אתה תהיה בריא, הכל בחיים ילך לך בסדר, אתה תהיה גם גיבור, גם יפה, גם חזק, גם עשיר - אתה תבעט בקב"ה..."

מכאן תבינו, אחים יקרים, שאם תשמרו תמיד על פרופיל נמוך... להיות פשוט, פשוט שאפשר, פשוט, דרוויש. גם אם כל העולם יגיד לך שאתה צדיק, תרגיש - 'אני אפס!', אפס, כי ה' נותן את הכל. לא אתגאה בחיים שלי.

תגיד לעצמך את זה כל יום, אולי יום אחד תשכנע את עצמך.

אם רק תוכיח לקב"ה שאתה מכיר את מקומך, הוא ירים אותך לגבהים, ירים אותך לגבהים שלא תאמין שאתה יכול להגיע, כי אין סיבה לנסות אותך.

ועל זה אומר שלמה המלך (משלי כט, כג): "גאות אדם תשפילנו" - הגאווה של האדם גורמת לו לשפל. אח יקר, הקב"ה אוהב אותך ורוצה בטובתך. מי אוהב אותך יותר? אתה או בורא עולם? בורא עולם! בורא עולם אוהב אותך יותר ממה שאתה אוהב את עצמך. בורא עולם יודע מה טוב לך יותר ממה שאתה מאמין שטוב לך. "שמח בני בחלקך".

שיעורים מחזקים בשידור חי

אמונה. מוטיבציה. זוגיות. עם הרב יגאל כהן!

בערוץ היוטיוב ענפים

ראשון ורביעי • 19:45

הלכה ואמונה

שלישי • 21:45

השיעור המרכזי לחיים מאושרים

ענפים

אל

תפספסו

<<<<<

הרב אהוד מולאי
מחבר הספר
"ואהבת לרעך כמוך"

שמירת הלשון

שב ואל תעשה עדיף (עירובין ק' ע"א)

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים

נשאלתי מאת ידיד מכר וחבר, שבעסק התורה תמיד מדבר, שכמה פעמים הסתפק האם במקרה שלפניו יש מצוה לומר, כי אולי יש תועלת בנאמר, או שמא זו עצת יצרו, לפרסם בקול את דברו, ואינו יודע באותו רגע מה עליו לעשות, האם לדבר או שצריך לחשות?

ואמרתי לאותו ידיד וחבר, שעל דברי תורה תמיד מחזור, שמורנו ורבנו ה'חפץ חיים' הקדוש והטהור (שמירת הלשון שער התבונה סוף פרק ט"ז. וכעין זה גם בחפץ חיים כלל ח' ס"ח סוף תנאי ג'), שופך על שאלתו הרבה מאוד אור. שכאשר מסתפק אדם אם יש לשון הרע בדבריו, ישליט את מידת השתיקה על יצוריו. וכשיגיע לפני בית דין של מעלה ויתברר שהיה צריך לספר, יוכל לטעון לזכותו שלא רצה למהר, ולגנות יהודי מחמת שלא היה הדבר ברור, ונקט בשב ואל תעשה וכך יגמר הסיפור. ואם היה מגנה את פלוני מחמת הספק, לאחר מותו יוכל להתרסק, כי אם חס ושלום גינה אדם חף מפשע, ידונו אותו עם אנשי רשע. וכמובן שצריך להמשיך להאזין לזה הקו (0733-50-90-90), וכך בעזרת ה' יפשטו לו את כל ספקותיו.

ונסיים בסיפור על הרב שטיינמן הקדוש והטהור, שהביא לעם ישראל הרבה מאוד אור. פעם אחת היה הרב שטיינמן צרוד, וכל דיבור אצלו היה מאוד מדוד. הביאו לו אדם שמתמחה יותר מכל, איך להשתמש נכון עם מיתרי הקול. לאחר שיעור אחד הרב ביקש לעצור, אף שמאוד רצה שהצרידות לו תעבור, והפסיק לאלתר את השיעורים עם המומחה, וגם לא עשה השתדלות יותר באותו נושא. לאחר זמן מה כשנשאל מדוע את השיעורים הוא הפסיק, הרי הצרידות היתה לו דבר מעיק. ענה להם הרב תשובה מלאה בחכמת חיים, שכל אחד מאיתנו צריך אותה להפנים: כל חיי אני מנסה ללמוד לשתוק ולא לדבר, ולא להכשל בלשון הרע על אדם אחר, לכן ביקשתי להפסיק את השיעורים לפיתוח קול, כי כל רגע שאדם שותק זוכה לאור גדול, שאין כל מלאך ובריה יכולים לשער, ובשתיקתו כל עוונותיו יכולים להתכפר. (מתוך אגרת הגר"א).

ניתן לשמוע חיזוק קצר (כדקה וחצי) מדי יום ביומו בהלכות שמירת הלשון

בטל: 077-2222-069 (שלוחה 3 ואחר כך הקש 1).

שאל את הרב

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים בהלכה"
*2381

האם מותר להסתפר בימי 'בין המצרים'?

לספרדים, מותר להסתפר ולהתגלח בימי בין המצרים, עד תחילת השבוע שבו יחול צום תשעה באב הנקרא 'שבוע שחל בו' - והשנה שחל תשעה באב יום ראשון, מותר לספרדים להסתפר ולהתגלח כרגיל עד שבת שלפני תשעה באב. ומנהג האשכנזים שלא להסתפר ולא להתגלח בשלושת השבועות כלל, אם לא במקום מצווה כמו ברית מילה וכד'. (חזון עובדיה ד' תעניות עמ' קנח).

האם מותר להתחתן בימי 'בין המצרים'?

מנהג בני אשכנז שלא להתחתן בימי בין המצרים. אבל מנהג בני ספרד להתחתן עד סוף חודש תמוז, ואינם צריך להחמיר בזה כלל ועיקר, ובפרט בדור הזה שרבו המכשלות, שבוודאי יפה שעה אחת קודם, וכבר אמרו חז"ל (מסכת אבות פ"ב מ"א): "הוי מחשב הפסד מצוה כנגד שכרה, ושכר עברה כנגד הפסדה". ומותר לאשכנזי להשתתף בשמחת נישואין של חברו הספרדי בימים אלו. ומכל מקום מראש חודש אב עד תשעה באב, גם בני ספרד לא יערכו חתונות, כי לא סימן טוב לערוך נישואין בימים אלו, שמשנכנס אב ממעטים בשמחה. (שו"ת יביע אומר ח"ו סי' מג, חזון עובדיה שם עמ' קמ).

האם מותר לאכול פירות חדשים בימי 'בין המצרים'?

נוהגים שלא לאכול פירות חדשים וכן בגדים חדשים שצריך לברך עליהם "שהחיינו", כיון שבימים אלו של פורענות לא ראוי לומר "שהחיינו", שהרי הוא זמן פורענות וימי צרה. (ספר חסידים סי' תתמ, חזון עובדיה שם עמ' קט).

מספרים שהבעל שם טוב ישב פעם עם תלמידיו ולמד. בשלב מסוים הוא ביקש מאחד מהם להביא מים מהמעייין. לאחר מספר דקות חזר התלמיד, וסיפר שהמים עכורים מאד, כיוון שישנם אנשים שטובלים כעת במעייין. כעבור כ-20 דקות ביקש הרב מהתלמיד לנסות שוב. התלמיד חזר עם מים נקיים וזכים. שאל הרב את התלמיד אם הוא עשה משהו כדי שהמים יהיו נקיים כל כך. ענה התלמיד: "לא. פשוט כבר אין אף אחד במעייין וכל הבוץ שקע". אמר הרב לתלמידו: פעמים בחיים הדברים נראים מבולבלים ומבלבלים, לעיתים מה שצריך זה להמשיך לעשות את מה שאתה עושה, לא להתיראש ולתת לזמן לעשות את שלו, והדברים בסופו של דבר מתבהרים.

בפרשת פינחס, מונים את השבטים, "אלה בני דן למשפחותם... ארבעה ושישים אלף וארבע מאות". כתב החפץ חיים, הבה נראה

כיצד אסור לקפוץ למסקנות מהר מדי. מתוך השבטים, בניו של יעקב, לבנימין היו עשרה בנים, ואילו לאחיו דן היה רק בן אחד בשם חושי. שהיה חרש. אם היינו צריכים לנסות לקפוץ קדימה ולנסות לחזות את העתיד, מה היינו חושבים שייצא מעשרה בנים של בנימין לעומת בן אחד וחרש של דן? במציאות, בפרשה כתוב שבט בנימין מנה רק 45,600 איש, לעומת שבט דן, שמבן אחד יצאו ממנו 64,400 צאצאים. כותב החפץ חיים: "מתחילה היה נראה שעל דן לקנא בבנימין... אבל מכאן יש ללמוד שמי שהקב"ה חפץ בו - יוכל להצליח מבן אחד יותר ממי שיש לו עשרה בנים, והוא הדין בנכסים וכו'" (חפץ חיים על התורה).

יכול להיות שההתחלה שלך היא טובה פחות מאחרים. חברות שלך התחתנו לפניך, העסק שלך מדשדש, בעוד של אחרים מצליח. קשה לך מאד בלימודים, בעוד שנראה שאצל אחרים הכול זורם. אבל עם התמדה, סבלנות וסייעתא דשמיא, הכול יכול להתהפך בסוף. חכו להמשך הסיפור. אך זכרו: אתם לא יכולים לעבור לפרק הבא בחיכם, אם אתם ממשיכים לקרוא כל הזמן את הפרק הקודם. שחררו את העבר, התמקדו בעשייה, וזכרו שהטוב ביותר עוד לפניכם.

■ הזמן מבהיר את מה שהלב לא מצליח להבין ברגע.

סיפורה של רחל, בגוף ראשון

לא דיברנו שנה - ואז נפתח הפתח

שמי רחל. אני נשואה, אם לארבעה ילדים. אנחנו גרים סמוך להורים של בעלי - מה שאומר גם גיטתי ומשפחתה קרובים מאוד, אולי קרובים מדי. בהתחלה היינו בסדר. לא חברות נפש, אבל כבוד הדדי, אירועים, שבתות. עד שיום אחד - הילדים רבו.

הם צעקו, הרביצו, כמו כל ילדים, היא אמרה שהבן שלי הציק לבן שלה. אני אמרתי שהוא רק הגיב. היא אומרת שאני מגינה על ילד בעייתי. ואני עניתי שהיא מתנשאת ומחפשת. משם - התחיל נתק. בהתחלה זה היה רק מבוכה. אחר כך זה הפך לשתיקה. ובסוף - לשנאה שקטה.

היינו נפגשות רק באירועים משפחתיים - ולא מחליפות מילה. גם הילדים הרגישו את הקרח. הם הפסיקו לשחק יחד. אפילו אצל הסבתא - ישבו רחוק. הלב שלי כאב. אבל הגאווה הייתה חזקה מהכול. "שהיא תתנצל." "שהיא תבין מה היא גרמה." והבית בתוכי - הלך והתפורר.

ואז הגיע י"ז בתמוז. השיעור בבית הכנסת היה קצר. אבל המשפט שאמרה המרצה לא יצא לי מהראש: "בית המקדש נחרב על שנאת חינם - והוא ייבנה רק על אהבת חינם. כל עוד אנחנו סוחבים עלבונות - אנחנו לא משאירים מקום לבנייה." הרגשתי כאילו היא מדברת רק אלי. כל השנה אני מתפללת על הגאולה, מדליקה נרות... אבל כל עוד יש בתוכי חומה של אגו - איך ייבנה משהו?

עברו כמה ימים. בלילה אחד, אחרי שיחה עם הבן שלי שאמר בעצב, "אמא, למה אנחנו כבר לא הולכים לבני דודים?" אמרתי לעצמי, אני לא רוצה להוריש לו את הריב הזה. שלחתי לה הודעה פשוטה: "אפשר לדבר?" היא ענתה מיד: "גם אני רציתי".

נפגשנו. לא להוכיח. רק כדי לשחרר. בכיתי. היא בכתה. לא ביקשתי סליחה על כל הפרטים. אבל ביקשתי שנחזור לראות את אחת השנייה כבני אדם שרוצים את הטוב שבעולם. אמרתי: "אני לא רוצה שהילדים שלנו יגדלו בתוך שקט מרעיל. הם בני דודים. הם עם אחד. הם לומדים איך נראית אהבה - או איך נראית מחלוקת".

עברו שלושה חודשים. הילדים שוב משחקים. אנחנו לא מושלמות - אבל מדברות. והלב שלי? חזר לנשום. השנה, ב"ז בתמוז, כשמעתי את השיעור "למה נחרב הבית" ידעתי שמשוהו בתוכי כבר נבנה.

אם כל אחת תבחר אהבת חינם - גם החורבן הגדול יתחיל להיסדק.

מזון להם לצאת אל המרחב

03-8000-770

יש משפחות שלא מצליחות לצאת

מהמיצר

גם בימים כואבים - נולדות שמחות. ואתם יכולים לקיים סגולה נפלאה: שמוסיפה ברכה ביום השמחה שלכם: תרומה חדיפעמית שתזכה 200 איש לארוחה חמה.

השמלה הלבנה תלויה על קולב בחדרי כבר שבוע. כזאת אני. מאורגנת, מחושבת ומסודרת מאוד. מבחינתי מה שאפשר לעשות מחר, אני עושה היום, לא אוהבת את הדקה ה-90, לא אוהבת לדחות דברים. התארסנו לפני חודש בדיוק, ובזמן הזה הספקתי להכניס כמעט את כל ההכנות שאני צריכה ליומי הגדול. קבעתי מאפרת, מסרקת, מצאתי שמלה יפפיה שמתאימה בצורה מדויקת למידותיי ולטעמי. ועכשיו, מדיי ערב, אני שוכבת במיטתי, מביטה ארוכות בשמלה הבהוקת בלובנה, מרוגשת, מדמיינת בעיניי רוחי את הרגע שבו אלבש אותה, אצעד בשביל, אראה את עיניו של נועם נוצצות לקראתי, ודמעות התרגשות זולגות מעיניי. כמה חכייתי לרגע הזה.

אבל הוא לעומתי, לוקח את הזמן שלו, מה שאפשר הוא מעדיף לדחות, וככל שהזמן מאפשר לו הוא ממתיך עם ההכנות לרגע האחרון. בדברים שקשורים ישירות אליו זה לא מפריע לי, אם זו החליפה שהוא ילבש או הנעליים החדשות שהוא זקוק להן בדחיפות, מבחינתי שיקנה אותם גם יום לפני החתונה, אבל בדברים שקשורים לשנינו אני מנסה לרמוז לו בעדינות שהגיע הזמן להתקדם, להחליט.

הדבר החשוב ביותר הוא אולם לחתונה. אמנם על תאריך החלטנו כבר מזמן, אבל טרם מצאנו אולם פנוי. אני מוצאת את עצמי מתקשרת אליו מדי יום, אם זה באמצע יום עבודה, ואם זה במהלך ארוחת ערב כשאני יושבת עם אבא ואמא והם שוב מזכירים לי: "ש... נו... כדאי לכם להזדרז אם אתם רוצים שיהיה לכם מקום להתחתן בו". עד שלבסוף אני קובעת לנו פגישה עם בעל האולם ולא נותר לנועם ברירה, אלא להצטרף.

הפכים-משלימים, זה בדיוק אנחנו.

שמלה בהמתנה

לגדל בחוכמה לקחת אחריות

הרב משה פינחס
ראש ישיבות 'פאר משה'
ורב שכונות צפון פ"ת

בפרשה מסופר אודות המעשה בזמרי בן סלוא, נשיא בית אב לשמעוני, שחטא בכך שלקח את זובי בת צור, בת נשיא מדין, והביא אותה אל אחיו לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל, "והמה בוכים פתח אוהל מועד" (במדבר כה, ו). מעשה זה נעשה בפרהסיא, תוך התרסה כלפי ההנהגה והקדושה במחנה ישראל.

**במצבים של
משבר או עוול,
חשוב לקחת
אחריות ולא
להישאר בצד.**

ותעצר המגפה מעל בני ישראל" (שם, ז-ח). על מעשה זה קיבל פינחס בריית שלום מהקב"ה: "הנני נתן לו את בריתי שלום... ויהיה לו ולזרעו אחריו ברית כהונת עולם" (שם, יב-ג).

פינחס שמסר נפשו לא נשאר אדיש ופעל בנחישות. קם, לקח יוזמה והפגין אומץ, אף על פי שישנם גדולים ממנו העומדים מול המעשה הנורא הזה, זירז עצמו, תוך כדי שסיכן את חייו במעשהו זה, והכל למען כבוד ה'. כך שבפעולה נחושה זו, הביאה לעצירת המגיפה. ובזכות כך, זכה לברכה נצחית: "כהונת עולם וברית שלום" מאת ה' (במדבר כה, יב).

והמסר החינוכי כאן הוא חד וברור: במצבים של משבר או עוול, חשוב לקחת אחריות ולא להישאר בצד. בחינוך, עלינו ללמד את ילדינו כי יש רגעים שבהם נדרשת פעולה אמיצה, גם אם היא כרוכה בסיכון או באי-נוחות. עלינו לעודד אותם לפתח תחושת אחריות כלפי הסביבה שלהם, בין אם זה בכיתה, בקהילה או בחברה. יחד עם זאת, יש ללמד אותם לפעול מתוך מחשבה ואמונה, תוך שמירה על ערכים מוסריים ולדעת שלקחת אחריות הינה דרך לחיים.

ואכן ראינו זאת לאורך כל ההיסטוריה מיהם אלה שפעלו למען העם, והפכו למנהיגים שקבעו את מהלך ההיסטוריה, רק אלה אשר לקחו אחריות על עצמם כדוד המלך בזמן המערכה עם גוליית הפלשתי, שלא היה אף גיבור יהודי מוכן להילחם בו. אז לקח דוד את האחריות עמו וקידש שם שמים ברבים, וזה ונהיה מלך על ישראל, וכסאו נכון הוא לו, עד כי יבא גואל לציון במהרה בימינו אמן.

הלכו בדרך שונה מהם וכך גם אנחנו, כך שלא הכרתי את הניואנסים הקטנים האלו, או שמא הגדולים, לפי המבט המתפלא שניבט מעיניו של סבא. העברתי נושא והמשכנו הלאה.

כאבו של העם הזה

בבית החלטתי שבמקום לכעוס, אני הולכת לחפש תשובה. בכללי אני אחת שאוהבת לקרוא, להעמיק, תמיד כינו אותי ה-"אינטליגנטית" של הכיתה, של החבורה, של המשפחה. ענייני דת היו רחוקים ממני, אבל עכשיו החלטתי לקרוא קצת על הימים הללו. איך סבתא כינתה אותך? "ימי בין המצרים".

גלתי קצת וקראתי, נעזרתי גם ב-chat GPT שיחלוק איתי את ידיעותי, ובאופן כללי התרשמתי שהייתה זו תקופה מאד כואבת לעם שלי. המצור, הרעב, הכאב והחוסר שלטו בכל. וחשבתי לעצמי, שלמרות שאני רחוקה, אני חלק מהעם הזה, ומשהו בכאב שלו דבק גם בי. לא יכולתי להתעלם ממנו.

אחרי כמה ימים של חיטוט בנושא, התקשרתי לנועם ואמרתי לו:

"אולי נחכה. אני רוצה שהשמחה שלנו תבוא מתוך עומק, לא מתוך חיפזון".

למזלי, הוא תמיד זורם עם השגעונות שלי. ולמרות שבעיניו הפעם 'התעליתי' אפילו ביחס ליציאות התכופות שלי, כי הפעם זה כולל לדחות את האולם, ואת כל שאר בעלי המקצוע הנלווים, הוא הסכים למאמץ הזה, עבורי.

לא התחלתי לשמור מצוות

בעקבות הוויתור הזה, ואני כנראה גם לא קרובה לשם, אבל אני יכולה להעיד שהתחושה החזקה הזאת של להיות חלק מהעם הזה, לכאוב את כאבו, ולהכיר את ההיסטוריה המופלאה שלו, הייתה מרוממת במיוחד.

והשמלה?

היא המשיכה לחכות. שלושת השבועות הנוספים לא גרעו מיופיה,

והשמחה שבאה אחריהם, כבר לא הייתה רק שלנו.

היא הייתה של עם שלם, שאת המסורת שלו, זכינו לשמר.

ימי בין המצרים

באולם החמישי שראינו, התאהבנו מהרגע הראשון. הגענו אליו ביום שהתקיימה בו חתונה, כך שהוא היה ערוך ומוכן לקראת הערב. האולם היה רחב ידיים, מואר באור חזק ועוצמתי שהגיע מנברשות זכוכית מרהיבות, תלויות מתקרת עץ גבוהה. הקירות היו מחופים בוילונות בד בצבע בז', וריצפת השיש הבהירה נצצה בניקיון מבריק. במרכז הייתה רחבת ריקודים עגולה, מוקפת בשולחנות ערוכים באלגנטיות: מפות לבנות, כלים מצוחצחים, גביעי יין דקים וזרי פרחים נמוכים בצבעי לבן וורוד עתיק. אמרו לנו שאת עיצוב השולחנות מקבלים בחבילה אחת עם האולם ולכן בחתונה שלנו העיצוב יהיה פחות או יותר זהה, ושמחנו לראות שהוא אכן לטעמנו.

נכנסנו למשרד הצדדי, כדי לסגור עם בעל האולם את הפרטים האחרונים והתאריך המדויק, ויצאנו משם שמחים שהחלק המרכזי והחשוב-מאחורינו.

כעת, כשיש תאריך סופי לחתונה, סגרנו גם צלם, די-ג'יי, מעצבת לכסא כלה ואת שאר בעלי המקצוע הנחוצים.

למחרת, קיבלתי טלפון מסבתי האהובה בו היא מזמינה אותנו לארוחת ערב קלילה, כזו שהיא נוהגת להכין לכל זוג שעומד להתחתן.

הגענו לסבא וסבתא בשעת ערב מוקדמת, כמו תמיד מפה הייתה פרוסה על השולחן וסבתא החלה מגישה מטעמים שונים בשלל גוונים וצבעים, טעימים אחד יותר מהשני. סבתא שלי בשלנית גדולה ולא יכולתי שלא לטעום מכל המאכלים, כולל כולם, על אף הדיאטה הרצינית בה פצחתי לקראת החתונה.

אבל אז, כשסיפרנו לסבא וסבתא את התאריך של החתונה, אמרה סבתא את המשפט שהפך את הכול:

"זה יוצא לקראת סוף חודש תמוז. אלו ימי בין המצרים".

הרמתי גבה.

"נו ו...?"

"זה לא זמן לשמחות", אמר סבא בשקט. "אלו שלושה שבועות שעם ישראל באבל, זכר לחורבן בית המקדש. לא מתחתנים בהם."

לא הבנתי. הרי כל כך הרבה זוגות מתחתנים בקיץ. אני רואה ושומעת מחברות. למה דווקא אני?

סבי וסבתי הם אנשים דתיים, אבל הוריי כבר

הרב מאיר כהן
רב קהילה
באור יהודה

דרך
חדשה

אל תסתכל בקנקן...

נראים קטנים

אמר רבינו הבעל שם טוב זיע"א על הפסוק (בראשית טו, ה') "הבט נא השמימה וספור הכוכבים וגו' כה יהיה זרעך" שכמו שהכוכבים נראים למטה קטנים ולמעלה בשמים הם גדולים מאוד כן בני ישראל נראים קטנים למטה בעולם הזה אבל בעולם הבא הם גדולים מאוד.

יהודי מעיקרו טהור

על הפסוק (ויקרא כ, ז'): "והתקדשתם והייתם קדשים כי אני ה' אלקיכם". סיפר רבינו יוסף חיים זיע"א על גוי אחד ששאל את רבינו הרשב"ש "האם נכון הדבר שעל פי תורתכם עיקר טהרת האדם נעשית על ידי רחיצתו במים?" ענהו הרשב"ש "אכן נכון הדבר שהטמא כאשר יטבול במים יהפך על פי דת תורתנו הקדושה לטהור" שאלו הגוי "אם כן כיצד אתם יכולים לומר עלינו שאנו עם טמא ואילו היהודים טהורים. והלא אנו לפני כל 'תיפלה' רוחצים את רוב גופנו במים להבדיל מן היהודים שרוחצים רק את פרקי אצבעותיהם. ואם כן בדין הוא שהגויים הם שיקראו הטהורים?" ענה לו הרשב"ש "יש עמי תשובה ניצחת לטענתך, אך מכיר אני אתכם, שאם רק אעז לומר את התשובה, אתה תעליל עלי לפני המושל, ויבוא ויהרגני".

הסתקן הגוי מאוד. מה יכול כבר הרשב"ש לענות על שאלה "קשה" כל כך?! נשבע לו בשבעה חמורה שלא יגלה לאף אחד את תשובתו ולא יאונה לו כל רע. ובלבד שכבר יאמר לו את התשובה הניצחת שלו.

ענה לו הרשב"ש בשאלה "הבט נא על התרנגולים כל ימיהם הם מנקרים באשפתות ובלכלוך, ובכל זאת לפי אמונת כל האומות, הן נחשבים לעוף טהור המותר באכילה. וכיצד אנו מטהרים אותם מזהמתם? בקצת מים שאנו שוטפים אותם לפני הבישול. אך הצפרדע בכל ימי חייה שוהה היא בתוך המים, ובריתה מן המים. ומכל מקום, הכל מודים שהיא שרץ טמא, ולא יועילו לה כל המים שבעולם לטהר אותה מטומאתה. כיצד יתכן הדבר? אין זאת אלא משום שהצפרדע מעיקרה היא שרץ טמא. ולטמא מעיקרו, לא יועילו המים לנקותו.

אך התרנגולת מעיקרה טהורה היא, ואף אם הזדהמה בכללך וטומאה, במים מועטים היא חוזרת למקורה. אותו הדבר הוא עם ישראל לעומת אומות העולם.

מי שהוא טהור מעיקרו, יכול להטהר בשפיכת מים על קצות אצבעותיו. אבל לטמא מיסודו, אף אם ישטוף את כל גופו מאה פעמים לא יועילו לו. (אדרת אליהו)

הרב רפאל אוכיון
רב קהילת "משכנות התורה"
מרצה ומטפל

אומנות
האהבה

המחברת שהחזירה את האהבה

איש אחד ישב בבית קפה שכונתי, מחכה לאשתו שאיחרה. שלוש שנות נישואין, וכל פגישה הופכת למלחמה של דקות - היא מאחרת, הוא כועס, היא נעלבת, והערב מתחיל ברגל שמאל.

לידו ישבה אשה מבוגרת עם מחברת קטנה, כותבת במרץ. סקרנות גברה עליו כשראה אותה מחייכת אל המחברת.

"סליחה, פנה אליה, 'אני רואה שאת כותבת משהו שמשמח אותך'."

האשה חייכה. "אני כותבת שלושה דברים טובים שקרו לי היום."

"שלושה דברים טובים בכל יום?"

"כן. 43 שנה אני עושה את זה. פעם בערב."

האיש צחק. "וואו, זה הרבה דברים טובים. 43 שנים כפול 365 ימים..."

"כפול 3 דברים טובים, השלימה בחיך, 'זה בערך 47,000 דברים טובים'."

"ולא נגמרים לך הדברים הטובים?"

היא סגרה את המחברת. "אם מחפשים, תמיד מוצאים. היום למשל: אחד - ראיתי פרח סגול שלא ראיתי קודם. שניים - קיבלתי שיחת טלפון מהנכדה שלי. שלוש - הקפה פה טעים במיוחד היום."

"אבל אלו דברים קטנים כל כך," אמר בהשתוממות.

"בדיוק," ענתה, "החיים מורכבים בעיקר מדברים קטנים. מי שלא יודע לשמוח בקטנים, מפספס 90% מהחיים."

ואז הפתיעה אותו: "זוה לא רק בשבילי. כשבעלי היה בחיים, הוא גם כתב. וכל שבת בבוקר, החלפנו מחברות וקראנו מה הצחיק, שימח או ריגש את השני במשך השבוע."

"זוה... עזר לנישואין?"

היא צחקה. "60 שנה היינו נשואים! יום אחד גיליתי שבזמן שאני כותבת שהוא עשה לי קפה בבוקר, הוא כתב שהחיוך שלי כשאני מקבלת את הקפה עשה לו את היום. אז תגיד לי אתה - אתה חושב שזה עוזר?"

באותו רגע הגיעה אשתו של האיש, מתנצלת על האיחור. הוא קם לכבודה, והזין את הכסא בשבילה.

"קרה משהו?" שאלה בחיוך מופתע.

"כן," ענה, "החלטתי לשמוח בדברים הקטנים."

בצאתם מבית הקפה, עצרו בחנות מכשירי כתיבה וקנו שתי מחברות קטנות.

זה היה לפני שנתיים. אתמול פגשתי אותם שוב. הם חיכו זה לזה, מחייכים, עם שתי מחברות שחוקות משימוש.

"אתה לא מאמין," אמר לי, "גילינו שיש לנו לפחות 2,190 סיבות להיות מאושרים ביחד. והיד עוד נטויה."

לפעמים, ההרגל הקטן ביותר הוא שמציל את הדבר הגדול ביותר. המחשבה שצריך מחוות ענק בשביל אהבה גדולה, היא בדיוק הטעות שהורסת אהבות. כי האהבה לא חיה במחוות הגרנדיוזיות, אלא בשלושה דברים קטנים וטובים, יום אחרי יום, שנה אחרי שנה.

הצטרף להפצת
עלוני השבת
ותן לעוד משפחות
ליהנות מהתוכן
ולהתחזק - בזכותך!
| 03-8000-770 |

תפיץ. תזכה.
לאחר

6 חודשי האלול
בין המצרים

רוצה להפיץ קרבה אמיתית?
דווקא עכשיו, בתוך הצמצום - יש מקום
לחיבור עמוק ולקרבת את הגאולה.

מדי שבת

הרב אחיה עובדיה

מתוך ספרו של
מרן ראש הישיבה
רבנו מאיר מאזוז זצוק"ל

לאלה תחלק הארץ

שבת שלום ומבורך! שמעתי סיפור מרבי מנונא חדאד בשנת תשי"ג, לפני שבעים שנה, והוא סיפר שפעם אחת במז"בז עירו של הבעל שם טוב היתה חתונה, והיו ציפורים חֲגִים סביב החתן והכלה לכבודם ומצפצפים ומצפצפים. הבעל שם טוב בא ואמר להם: אתם יודעים מה הציפורים אומרים? הם אומרים "לאלה תחלק הארץ" (במדבר כו, כג). ככה אמר להם, לא הבינו אותו, מה הקשר בין "לאלה תחלק הארץ" לבין החתן והכלה?

אחרי עשרים שנה התחילו הזוג להתווכח, האשה רצתה להשאר בעיר שלה עם הבנות והכלות, והבעל רצה לעלות לארץ ישראל. לא ידעו מה לעשות, עד שפסקו להם בית הדין: כל אחד ילך לאן שהוא רוצה, האשה תישאר עם הבנות והכלות והחתנים שלה, עם כל המשפחה שלה, והבעל יעלה לארץ כדי שיזכה להקבר שם כמו שהוא רוצה. ואז למפרע הבינו מה שאמר הבעל שם טוב שהציפורים אמרו "לאלה תחלק הארץ", כי סוף הזוג הזה שיתווכחו על הארץ עד שיחלקו לשניים - "לאלה תחלק הארץ". ורבי מנונא היה מתרגש כשמספר את הסיפור, אומר: "אחרי ימים ושנים הבינו מה שאמר הבעל שם טוב, אחרי ימים ושנים!", קיבל את הסיפור כמות שהוא, יכול להיות.

מצאנו דבר כזה שאדם מבין את השפה של העופות, שלמה המלך היה יודע שפת העופות. פעם בא אליו אדם וביקש ממנו שילמד אותו שפת העופות, לימד אותו ואמר לו: בתנאי שלא תגלה לאף אחד. אותו אדם חזר לביתו, והנה הוא שומע את התרנגולים שלו מדברים אחד עם השני, והוא מבין מה שהם מדברים. פתאום שמע תרנגול אחד אומר: האדם הזה, מחר הפרה שלו תמות. שמע ככה, הלך ושחט את הפרה שלו, עדיף לו לשחוט אותה, שלפחות יהנה מבשרה. למחרת שמע שהתרנגול אומר: האדם הזה יפסיד את הסוס שלו. הלך ומכר את הסוס. ככה כל יום היה שומע מה שהתרנגול אומר, ולפי זה יודע מה שיעשה. עד שיום אחד שמע שהתרנגול אומר: עוד מעט האדם הזה ימות, מה יעשה עכשיו? יהרוג את עצמו!...

הרב יעקב עמר
ראש ישיבת
'שלום רב' באשדוד

מפנקסו של מחנך

המפתח להצלחה אחריות

שאלה: בני מתקשה לקום בבוקר ומאחר למקום לימודיו, מה עלי לעשות? אפתח שהנני משתדל שלא לתת בבמה זו שאלות כי אין בחינוך עצות ההופכים בני אדם, לכן הנני מעדיף יותר מאמרים שנותנים חומר למחשבה, אבל מאחר ונושא חוזר על עצמו מאד אצל רבים, החלטתי לכתוב את השאלה ואת המאמר בס"ד. בראשונה זכרו תמיד לעולם אין לומר לילד/ה כשהיה טיול בשבוע שעבר ידעת לקפוץ מהמיטה... כי זה לא נכון. וביותר זה מרחיק את הילד/ה מעבודה עצמית, תפקיד החינוך הוא לא שיבצע מטלות אלא לתת לו את הכלים לחיים, ודרכי הפעולה הם בידו בלבד. אנחנו כהורים צריכים במצב כזה לשבת יחד עם הילד/ה ולנתח איתו את הסיבות הגורמות לו להתקשות לקום.

שורש העצלות בקימה בבוקר היא 'מוטיבציה' לכן צריך לעורר את המוטיבציה

לעולם בשיחה כזו אל תענה במקומו, תן לו למצוא את הסיבות, וממילא גם בתוך השיחה למצוא את הפתרונות, [להוביל אותו אתה יכול, לא לנהל אותו] ולא בהכרח שבסיום השיחה בינכם יהיו פתרונות, אבל יצרת לו כר נכבד לעבודה, להתבונן במעשיו. מרן הרב אליעזר מנחם מן שך זצ"ל ראש ישיבת פוניבז' סיפר על עצמו בהיותו בחו"ל אברך בקלעצק הוא הרגיש מיצוי בלימוד והתקשה להמשיך לעמול, וחפש לעצמו 'מוטיב' ומצא אותם בשיעורים בישיבה, וזה רומם אותו.

אם נוביל את ילדינו בתפילה ובתבונה למצוא מחויבות, הכל יראה אחרת, שאדם מבין שהוא נושא באחריות, הוא מתאמץ ופועל בכל דרך לבצע אותה. שורש העצלות בקימה בבוקר היא 'מוטיבציה' לכן צריך לעורר את המוטיבציה, למצוא לו סוג של מחויבות - אחריות.

בהקשר לנושא זה ראיתי בפועל בחורים שהתקשו מאד בקימה בבוקר, וממילא בכל היום כולו, וכאשר הם קיבלו 'תפקיד' שהם אוהבים שעליהם לבצע בבוקר, הם פשוט קמו וביצעו את התפקיד באופן מלא.

הסוד הוא שכאשר אדם מרגיש שיש לו אחריות, הוא פועל בהתאם.

אבל נדגיש עם 'אבל' גדול לא כל מה שטוב לך בתפקיד או שלדעתך זה מה שיעזור לו תכניס את הילד/ה לתוך אותו נושא.

אתה חייב לנהל איתו שיחה עמוקה בנושא, ולנסות לדלות אחריות מסוימת שמצד אחד היא מספקת אותו ומצד שני היא תניע אותו לקום, ולהתנער מהעצלות.

יש • מזל • לישראל

הרב אלדד נגרי
מראשי ישיבת "מבקשי פניך"

אישית ועם כסיו, אבל נזכור שזה דורש התמדה בלראות מעלותינו שהם כמובן מתנת שמיים ברחמים.

אבל הכי חשוב והכי מסוכן לבני מזל זה לא ליפול לטענות וביקורת כלפי ילדיהם שיהיו טובים כמו הילדים של השכן, חלילה לחשוב כך, זה ממש פוגע בילדים לקבל תחושה כזו מההורים, שהרי אנו כהורים זה הדבר הכי משמעותי שלהם, גם אם הם אומרים להיפך, ולכן רק כאשר נתאמן לראות מעלות ילדינו על ידי כוח הבחירה בזה, אז אנו בונים לילדנו חוסן שיביא אותם לסיפוק פנימי שיגרום להם לפרוץ קדימה ולהצליח בשלל תחומי החיים, וזו המתנה הגדולה ביותר שהורים יכולים לתת לילדים שלהם, ולכן כל כך חשוב ליצור ראייה פנימית ונכונה שישפר לנו את כלל החיים בכל רובדיהם.

זו הצלחה במרחק נגיעה. בהצלחה...

התיקון לבני מזל סרטן

השבוע נלמד את אחת מדרכי התיקון המאוד חשובות בחיינו לבני מזל סרטן, שהיא תיקון הראיה הלא נכונה על עצמינו, שנובעת מקנאה בהצלחות של אנשים, לראות כמה חבר שלי חרוץ אני עצלן, כמה חברתי אשת חיל ואני לא מספיקה להשתלט על הכל, כמה האחרים מרוויחים כסף וחיים יותר טוב מאתנו ומטיילים יותר בחופש, אבל אנחנו נכשלים בזה, ולכן תקועים הרבה בבית, דבר זה הוא חטא חמור שמשדר לקב"ה שאנחנו לא שבעי רצון באופן שהוא ברא אותנו, וכאילו חלילה אנו בריה פגומה שלו.

הדרך לתקן זאת היא לחפש בעצמנו מעלות, חובה על אדם מאמין לדעת את מעלותיו, לכוון את הסלפי על האישיות והכוחות המיוחדים שהשם יתברך נתן לו, דבר זה יגרום לנו סיפוק מדהים שיוביל להצלחות ומינוף אדיר בחיינו, העצמה

הרבנית
מיטל דאודי
מרצה וסופרת

לחיות
באמונה

שעת רצון עצומה

כשאדם מחפש לעשות תשובה, הוא מבין שכל הביזיונות, הקשיים, הייסורים - הכל לטובתו כדי להוריד ממנו את העול הכבד, את העונש הזה שנקרא "גאווה", המרחיק ממנו כל דבר טוב. אז אדם צריך לדעת שבזמן שהוא חווה ייסורים, ביזיונות, קשיים - לא יישבר וישמור על השמחה! יידע שהכל בא אליו משמיים, שאם אדם העליב אותו או פגע בו, אם ילדיו לא מכבדים אותו או אם האשה או הבעל אומרים איזו מילה קשה, חלילה לנו מלהאשים את האדם בביזיון הזה! הכל מאת השם יתברך, הכל כדי לעזור לנו לעשות תשובה אמיתית - לשמוע ביזיון ולשתוק! כשמבזים אדם בפניו או מלבינים פניו ברבים והוא שותק - זוהי שעת רצון עצומה ומובטח לו שכל מה שיבקש באותו הרגע - יקבל! זהו ללא ספק אחד הדברים שהכי קשה לנו ליישם, אנחנו מיד יורים משפטי מחץ כמו: "מי היא שתדבר אליי ככה?!" או "אני יותר טובה ממנה!", אנחנו כמו הכלב שקיבל מכה ממקל שאדם החזיק בידו ורודף אחר המקל... שהרי המקל לא אשם אלא מי שהפעיל אותו.. אך הכלב מאשים את המקל.. כך גם האדם לא אשם בביזיון, בורא עולם שלח אותו.. אז תקבלי באהבה, אחותי, תפסיקי להאשים את המקל...

כשעושים תשובה ומבינים שהכל באמת לטובתנו הגמורה, מפסיקים לקחת ללב, לא מתרגשים מקשיים שהרי אני בידיו של מלך מלכי

המלכים! זה ששולט בכל, הכל שלו, הכל ממנו והוא אוהב אותי, אז מה יש לי לדאוג?

ביזיון במקום תרופות

ישנם מקרים בהם אדם אמור לקבל ניסיון או קושי כלשהו משמיים בעקבות עוון שעשה או כדי לעזור לו בתיקונו. בורא עולם ברחמי המרובים על אף שמגיע לו לקבל משהו חמור, כמו מחלה ל"ע או בעיית פרנסה קשה, אומר: "נכון, מגיע לו, אבל הוא הבן שלי, אני אוהב אותו, במקום זה אשלח לו ביזיון..". וכך נוצר מצב שבמקום לשכב במיטה במשך חודש ימים עם שפעת קשה או לאחר ניתוח אפנדיציט, את מוצאת את עצמך עומדת ומתבזה בידי אדם קרוב שנשלח משמיים כדי לבזות אותך. אם תקבלי את הביזיון באהבה, סיימת עם זה! לא שפעת ולא אפנדיציט! הביזיון בא במקום! כמה טוב השם!

מי שמקיימת מצוות, שומרת על צניעות, שומרת את השבת וכו' - זה נפלא ונהדר, אך אם היא מקיימת את כל הנ"ל ולא מקבלת את הביזיונות באהבה, חסרה לה עיקר התשובה! אדם לא מצליח לטעום מטעמה המופלא של התורה אם לא עשה תשובה אמיתית, אם לא נפטר מהגאווה, כל עוד האגו מוביל אותנו, אנחנו במבזכות את זמננו בעולם הזה, כי הכל סגור בפנינו.. צינורות השפע והאהבה נפתחים רק בפני מי שמבטלת את עצמה למול גדולת הבורא, שמקבלת את הקושי באהבה, ששותקת למול ביזיון - שתיקה שתעמוד לזכותך לנצח נצחים!

האם מותר לקנות ריהוט חדש לבית בימי בין המצרים?

מותר לקנות כלים או רהיטים חדשים להשתמש בהם בביתו. אולם בגדים וכן פירות אין לחדש בימי בין המצרים, ואם בכל זאת הוצרך לחדש אותם תעשה כן בשבת. ומראש חודש אב יש להחמיר גם בשבת שלא לחדש בגדים, ומכל מקום פרי חדש מותר לאכול אף על פי שצריך לברך "שהחיינו" כיון שאין שמחה גדולה כל כך באכילת הפרי כמו בלבישת בגד חדש.

האם מותר לקנות נעליים חדשות לאחר ראש חודש אב?

אין לקנות נעליים גם באופן בו אינה נועלת אותם אלא לאחר תשעה באב, מכל מקום מותר לקנות נעלי בד או גומי לצורך תשעה באב, ותנעל אותם מעט קודם תשעה באב.

נשים בהלכה

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים בהלכה"
*2381

לאשת חיל
נופית משולם
מחברת הספר
"תוכו רצוף אהבה"

חשיבה חיובית

מחשבות מולידות מציאות

הכול מושפע מהמתחולל בראשו.
מחשבות האשה משפיעות על ההרגשה הפיזית, על האווירה בבית, על הזוגיות, על הכול! לכן צריך ללמוד לנתב אותן לאפיקים הנכונים.
כן. ניתן לשלוט במחשבות!
ברגע שנכנסת מחשבה לא טובה מאיזושהי סיבה (יצר הרע) - קודם כל, נבין שזהו נזק ומיד נגרש אותה ונחליפה במחשבה טובה.
כשנעשה זאת מספר פעמים, היצר יבין שאין לו עם מי להתעסק ועדיף לא להכניס לראש הזה מחשבות לא טובות, כי הוא ממיר אותן במחשבות חיוביות. הוא יבין שאנו חזקות ממנו וייתיאש. יצר הרע הוא מתוחכם אך לא כל כך חכם, ניתן לעבוד עליו.
העבודה שלנו היא לא להתייאש. ולא להילחם בכוח. אלא בחכמה.
המחשבות של האשה מושפעות מהסיבה, מהמצב במדינה, מהיכולת שלה לקחת בפרופורציות את המציאות ומהכוח להבדיל בין חשוב לשולי. איך ניתן להגביר את המחשבות החיוביות?
על ידי שימת לב והודיה על הדברים הקטנים שבחיים. לקום כל בוקר

ולהגיד תודה שקמנו. תודה שיש לנו רגליים וידיים ואפילו עיניים! 12 לא רק עין אחת.

הקב"ה בטובו כל בוקר נותן הוראה לכל האיברים הפנימיים והחיצוניים לעבוד במדויק כמו שעון שוויצרי. כשמסתכלים על החיים כך באופן קבוע - החשיבה הופכת לשמחה יותר, חיובית יותר ואז אוטומטית כל מאורע שיקרה במהלך היום יתמקם במשבצת הנכונה שלו ולא יקבל משקל שגוי.

המחשבות הטובות מכניסות הרגשה טובה לגוף, השמחה מרחיבה את האיברים, מכניסה חיות לבית ולמשפחה ומשפיעה אנרגיות להתקיים וליצור.

לעומתן המחשבות המלחיצות, המפחידות והחרדתיות גורמות להרגשה לא נינוחה בגוף, מכוזזות את כל האיברים, מקשות על התפקוד היומיומי ומובילות לחולי גוף של ממש, לא עלינו.

לא צריך להגיע לרגע שיכאב הגב בשביל להגיד תודה על הגב הבריא, בואו נעריך ונודה על בריאותנו כשהכול תקין ואז לא יצטרכו ל"העיר" אותנו על ידי כאב או חולי.

תמיד תהינה סיבות לחשוב שלילי ולהיות עצובות- המצב במדינה מלחיץ, הילדים בתקופות חולי והזוגיות לא תמיד במיטבה...

שמחת האשה מהותית ויקרה לביתה, כל הבית מושפע מחיוך של אמה. כדאי להכניס מחשבות חיוביות, לשמוח ולצחוק גם כשלא מתחשק ולכוון לשם מצווה.

כי מצווה גדולה להיות בשמחה!

אבל גם לו... וכמה החיוך שלך יכול להאיר לשנים! איזה כיף לאותו בעל לחזור לבית שאשתו מקבלת אותו עם חיוך גדול!
בית שהאמה כל הזמן כועסת בו ולעולם לא מחייכת- כמה זה משפיע על הילדים!

ננחילי בבית שלך שמחה בהכל! הן בעבודות הבית והן בעבודת ה'. תחשבי כמה הדוגמא האישית שלך כאמא/מחנכת חשובה... כשהילדים רואים אותך עושה פרוץ חמוץ כי "אוי אין לי כוח לברך ברכת המזון..."

או נאנחת בעצבות: "אויי שוב לשים כיסוי ראש"... הם לומדים כמה חס ושלום 'מעיקה' עבודת ה'... נכון שקשה! אבל תראי להם שאת עושה מתוך שמחה, מתוך אושר גדול! אמר הבעל שם טוב: "עצבות נועלת שערי שמיים, תפילה פותחת שערים נעולים, והשמחה בכוחה לשבר חומות!" תעבדי את השם מתוך שמחה את תראי שתצליחי לשבר אפילו את היצר הרע! שבת שלום!

תאיר ארץ מאושרת!

בפרשה שלנו, משה רבנו מקבל את הבשורה שהוא צריך להסתלק מן העולם. ומבקש משה רבינו מבורא עולם, אם אני מסתלק, תביא לעם ישראל מנהיג במקומי: "ולא תהיה עדת ה' כצאן אשר אין להם רועה". שימו לב למילים, לאריכות הלשון של התורה, למה לא מספיק לכתוב: "כצאן בלי רועה?" למה: "אשר אין להם רועה?"

אומר בעל התניא: שהמילה 'אשר' מיוחדת. שימו לב, גם כשאנחנו מברכות לפני קיום מצוות אנחנו משתמשות במילה 'אשר': 'ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם אשר קידשנו במצוותיו...' למה אשר? מלשון אושר! תהיי מאושרת כשאת מקיימת את המצוות, כשאת עובדת את השם! עבודת השם אך ורק מתוך שמחה, מתוך אושר פנימי שזכינו להיות עובדות ה'! ולענייננו, משה רבינו מבקש מבורא עולם שיביא מנהיג אחריו שיהיה 'אשר' שיהיה מאושר! שידע להנהיג את עם ישראל באושר ובשמחה! שלא יהיה נוקשה איתם וחמור סבר... וצריכות אנו ללמוד מכך הרבה!

לפעמים ההנהגה הנוקשה בתור אמה, בתור אשה ואפילו בתור מחנכת למי שבינינו, יכולה להרוס הרבה...

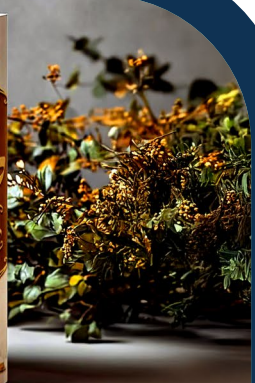
כמה חשובה ההארת פנים, החינוך וההנהגה מתוך חיוך! מתוך שמחה! את מקבלת את בעלך כשהוא חוזר הביתה, תחייכי! נכון שהיה לך יום קשה,

לרכישה
היכנסו לאתר "יביע אומר"
או סרקו <<<

חדש!
סידור "יגל ליבי"
עם אימרות חיזוק
של מו"ר הרב יגאל כהן

יגל לנוער

חיזוק לנוער

הרב דוד פריוף
ראש "מרכז
התחברות" ר"ג

הצווארון הלבן

ישנה הלכה שלאחר שנת השמיטה בשנה השמינית, צריך לבער את היין של השנה השביעית. וכיון שזה הפסד כספי גדול, במקום לשרוף את היין, לוקחים שלשה אנשים ומפקירים בפניהם את היין, והם לוקחים בקבוק אחד או שניים, ובעל היין זוכה בשאר, ובכך יוצאים ידי חובת הביעור.

באחד מערי המרכז מתגורר אדם, שבשנת השמיטה שעברה היתה לו כמות גדולה של יין בביתו, ורצה להפקיר את היין כדין, אך אינו יכול להפקיר את היין אשר בתוך הבית, משום שביתו קונה

מיד את היין בחזרה (כמבואר בהלכה), והוא התעצל להוריד את כל היין לרחוב ולהפקירו, ולכן לקח שלשה שכנים ואמר בפניהם: "אני מפקיר את הבית שלי ואת כל אשר בתוכו". מיד קפץ אחד השכנים, ובאצטלא של צחוק נעל את הבית והכריז: "זכיתי בבית", כולם צחקו, והעניין נשכח.

כעבור כמה שבועות נקש השכן "המצחיק" בדלתו של המפקיר, ואמר לו: "יש לך שבועיים לפנות את הבית", השכן הנבוך שאל: מה קרה? והשכן "המצחיק" אמר: "אני יודע שזה יהיה לך קשה, אך אין ברירה, אני צריך לחתן את הבת שלי, ואין לי כסף, ואם אתה זוכר הפקרת את הבית שלך, ואני זכיתי... נכון שזה היה מצחיק, אבל אני התכוונתי במלוא הרצינות. אז קדימה, יש לך שבועיים, ואגב יש לי גם שני עדים שנוכחו במעמד..."

השכן המפקיר שלא העלה בדעתו שכך יכול להתנהג יהודי, דיבר על ליבו שירד מהעניין, אך השכן המצחיק נהיה פתאום רציני, ואמר: אני לא מוותר! על פי דיני התורה זוהי הדירה שלי, ובתום שבועיים מעכשיו כל יום שאתה נמצא בדירה, אתה עובר על "לא תגזול" מדאורייתא!!!

בצר לו פנה לגאון הגדול הרב אברהם גנחובסקי צוק"ל שהיה ידוע בחכמתו הנדירה ובעצותיו הנפלאות. הרב הוכיחו בנעימות על חוסר האחריות שבמעשיו, ונתן לו עצה פנטסטית וגאונית, וכך אמר: מאחר שאתה גר בקומה גבוהה, אזי השכן שגר מתחת לדירתך זכה בה מיד כשהפקרת,

וכעת, הוא קנה את הדירה עוד קודם שהשכן "המצחיק" והמושחת ביצע את זממו, אבל, אם תיגש אליו ותשאל אותו אם הוא קנה את הדירה, הוא יענה בשלילה, מאחר והוא אדם ישר, ולכן כך תעשה: תיגש לשכן, ותבקש ממנו שיענה על כל מה שאתה שואל אותו: "כן"... ותשאל אותו: האם קנית את הדירה? ואז הוא יענה "כן", ובהיות שהוא אדם הגון הוא יחזיר לך את הדירה, וכך יבוא הכל על מקומו בשלום. למותר לציין שכך היה, והשכן "המצחיק" מנסה עד היום להצחיק, וללא הצלחה...

בפרשתנו, פינחס מקבל מתנה ייחודית יקרה ונדירה, בעקבות מעשה שעשה בקנאות ובאומץ לכבוד ה' יתברך. ונשאלת השאלה: מדוע גם אנחנו לא זוכים למתנות גדולות שכאלה? הרי גם אנחנו מוחים על קדושת השבת, או על קדושת השמיטה, או על לשון הרע, וכו'? ואף אנו לפעמים מוצאים את עצמנו מעירים לשכן, או לאשה בקנאות גדולה מפינחס (לכאורה), או כמדוע שלא נקבל שכר כפינחס???

התשובה נוקבת: יש משפט מפורסם "עושה מעשה זמרי ומבקש שכר כפינחס", זו התשובה! אם נתבונן היטב נבחין, שחלק גדול מהתוכחה אותה אנו מטיחים בעומד מולנו, מגיעה מתוך אינטרסים אישיים "טהורים", ולא בגלל שכואב לנו על צערו של הקב"ה, או על צער השכינה. לפעמים אנחנו מאשימים מישור רק כדי להרגיש שאנחנו בסדר יותר ממנו, וכמו שראיתי אדם שנסע ב"אין כניסה", ורכב שהגיה ממולו (בכיוון החוקי) הפעיל את הצופר, תוך כדי שהוא מנופף בידו כאומר: נו נו... אך מה רבה הייתה פליאתי שלאזונו של "הצופר" והמנענע" היה דבוק פלאפון בגודל 11 אינטס... (הקנס על פלאפון גבוה מ"אין כניסה")...

אם נדון כל אדם לכף זכות, ונקרב כל יהודי באשר הוא, ויהיה אכפת לנו באמת מכבודו של הקב"ה, אזי נקבל שכר כפינחס, ונזכה לראות בבניין בית המקדש בקרוב ממש.

ועשו סייג לתורה

שבת שלום אחים אהובים.

במשנה הראשונה במסכת אבות נאמר: "היו מתונים בדין, והעמידו תלמידים הרבה, ועשו סייג לתורה." הפעם נתמקד בחלק האחרון: "ועשו סייג לתורה."

מה זה אומר? חז"ל מלמדים אותנו עיקרון חשוב לחיים: אם אתה רוצה לשמור על עצמך - תשים גבול לפני שאתה נופל.

אל תחכה להגיע לקצה - תבנה לעצמך גדר שתעזור לך לעצור מוקדם יותר.

אם אתה יודע שהפלאפון מושך אותך למקומות שאתה לא רוצה להגיע אליהם - תעשה סייג.

אם אתה יודע ששיחה מסוימת מדרדרת לרכילות - תתרחק.

אם אתה מרגיש שאתה נחלש ברוחניות - תייצר לעצמך כללים קטנים שיעזרו לשמור על הכיוון. זה נכון בלימוד, ביחסים עם הורים, חברים, ובעבודת השם.

סייגים לא מגבילים - הם מגנים.

הם כמו גדר בטיחות על צוק - לא כדי לעצור אותך, אלא כדי שלא תיפול.

אז מה הסייג שלך השבוע? תחשוב, תבחר, תתחזק.

שבת שלום ומבורך!

הרב יהונתן פרטוש
רב מדרשיית "ענפים" בני ברק

פרק 16 תקציר:

אלי ואוריז מליים את גדי הסובל לעתים בארצות הברית. כשהם עוקבים אחרי הכנת העולם כגינים לטעמה כשהם אלי כצטרכו לפרוססו. טכני מנסה את השקב של גדי, וסולח לאלי שתקן בתקלה. בבית החולים הופסים כוציאום גוף זר כראשו של גדי. הם כביצים חקט כקר הופסא נעלם לקני סיום הנחיה.

בפאדק

את

סקה

הילד/ה הזוכה

אליהו ב.
מבני ברק

יודעים את התשובה?
שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס
anafeamalon@gmail.com

**תשובה מפרשת
בהר - בחוקותי:**

מאברהם אבינו כמבואר בגמ' פסחים ד ע"א

נראה אותך

מהו השם הארוך ביותר
המוזכר בתנ"ך?
(רמז: זה נמצא בספר ישעיה)

ממך הכל. שים את הידיים עליו לפני כל העם, וככה כולם יראו שהוא המנהיג החדש."

משה שמח, הוא קרא ליהושע, שם עליו את הידיים לפני כל העם, ובירך אותו: "תהיה חזק ואמץ! השם איתך!"

יהושע היה נרגש מאוד, אבל גם קצת פחד. איך הוא יוכל למלא את מקומו של משה רבנו?

אבל משה אמר לו: "יהושע, אתה למדת הרבה שנים ליד. אתה מוכן! ה' בחר בך!"

ילדים יקרים, תהיו מורים טובים לאחרים וכמו שמשה לימד את יהושע, גם אתם יכולים ללמד ילדים קטנים יותר או לעזור לחברים. זה מצווה גדולה!

ובנוסף תכינו את עצמכם לעתיד כמו יהושע שלמד שנים רבות כדי להיות מוכן. גם אתם תלמדו ותתכוננו לדברים גדולים שתעשו כשתגדלו!

ועוד שני דברים חשובים - תדאגו לאחרים, לא רק לעצמכם כמו משה שלא חשב על עצמו, אלא על העם. גם אתם תחשבו על המשפחה, החברים והכלל ותקבלו אחריות בשמחה כמו יהושע שקיבל על עצמו את המשימה הגדולה. גם אתם תקבלו על עצמכם משימות חשובות בבית ובבית הספר!

זכרו ילדים מקסימים, ה' מכין אתכם להיות המנהיגים של המחר! תלמדו, תתחזקו, ותהיו מוכנים!

פרשת שבוע אירק

פרשת פינחס

בפרשת פינחס, השם אמר למשה משהו עצוב: "משה, הגיע הזמן שלך ללכת מהעולם. אתה לא תכנס לארץ ישראל."

משה יכל להיות עצוב ולהתמרמר, אבל במקום זאת הוא חשב על דבר אחד: "מי יהיה המנהיג אחרי? מי ידאג לעם ישראל?"

משה התפלל לבורא עולם: "אלוהים, אנא תמנה מנהיג טוב שידאג לעם ישראל, שיוביל אותם בחכמה ובאהבה. אל תעזוב אותם בלי מנהיג!" וה' ענה למשה: "קח את יהושע. הוא היה התלמיד הנאמן שלך, הוא למד

ואמיר מויאל

מצאו 10 הצל'ים

מה

הפסוק למסע צהלה

הילד/ה הזוכה

יאיר ישראל
מבני ברק

תשובה מפרשת בהר:

"לא-תִרְדֶּה בוֹ, בַּפֶּרֶךְ;
וַיֵּרָא, מֵאֲלֹהִים"

יודעים את התשובה

שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס
anafeamalon@gmail.com

מתנגדים השליכו אבנים על ביתו, רדפו את תלמידיו, הלשינו עליו לשטונות והשליכוהו לכלא. אבל רבי נתן לא ויתר. "כל דף מספרי רבינו הוא תיקון לכל הדורות!" היה אומר.

בערב שבת, י' בטבת, תש כוחו של רבי נתן. הוא שכב על מיטתו, מוקף בתלמידיו האהובים. "יפוצו מעיינותיך חוצה... הדפיסו את הספרים... זהו תיקון הכל..." אמר בלחש.

רבי נתן הסתלק מן העולם. אבל לא, הוא עזב באמת קולו של רבי נתן לא נדם. ספריו חיים, תורתו מאירה, ואש רבי נתן בוערת בלבבות - עד היום.

סרקו את הקוד וצפו
בסיפורי צדיקים
בעריכת AI חדשנית
<<<

סיפורי צדיקים

רבי נחמן מברסלב

בין גבעותיה הירוקות של אוקראינה, תחת שמיים זרועי כוכבים, ישב רבי נחמן מברסלב בביתו שבברסלב, עיניו נוצצות באור נסתר. לפתע פנה אל תלמידו, רבי יודל ואמר בקול מלא סוד: "צופה אני נשמה חדשה באוקראינה... נשמה זכה וטהורה שלא הייתה בעולם הזה מעולם." באותו הזמן, בעיירה נמירוב, נולד תינוק לביתו של הרב והסוחר רבי נפתלי הערץ. אביו הביט בו באהבה, אך לא ידע כי בנו עתיד לשנות את העולם..

כשבגר, היה רבי נתן בטוח שדרכו היא לימוד התורה בלבד.

לילה אחד, אחרי סעודת "מלווה מלכה", יצא רבי נתן מבית המדרש. ליבו היה מלא מחשבות. כיצד יוכל להגיע לשמחה אמיתית? הוא נכנס לבית הכנסת, פתח ספר תהילים והחל לומר מזמורים בדמעות.

אחרי פרק אחד, מרוב בכי וצער, איבד את כוחותיו ונרדם. והנה, בחלומו ראה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמיים. הוא החל לטפס - אך נפל. קם, ניסה שוב - ושוב נפל. ופתאום, הופיע לפניו צעיר, פניו האירו כאור השמש. "טפס שוב, אך החזק היטב!" אמר האביר.

נתן התעורר בבהלה. פניו של האביר נחקקו בזיכרונו. זמן לא רב לאחר מכן, שמע על צדיק שגר בעיירה הסמוכה, ברסלב. "זהו צדיק שאינו מדבר כלל על גשמיות, אלא רק על רוחניות", סיפרו לו. נתן ורבי נפתלי, ידידו הקרוב, החליטו ללכת אליו. כשהגיעו לביתו של רבי נחמן, קיבלם הצדיק במבט חודר.

אמר רבי נחמן, רק שטרם נפגשנו "מזה זמן רב אנו מכירים... נתן קפא במקומו. הוא הכיר את הפנים הללו! זה היה האביר מחלומו!

מאותו רגע, ליבו דבק ברבי נחמן. רבי נתן החל לרשום את תורותיו של רבו. הוא לא ידע זאת אז, אך הוא עתיד להיות שליחו הנאמן של רבי נחמן, האיש שיפרסם את תורתו בעולם. אבל האור שהביא נתקל בהתנגדות קשה. משפחתו התנגדה, והוא עצמו נדרף על ידי רבים.

כשחלה רבי נחמן וידע שימיו קצרים, הפקיד את מורשתו בידיו של רבי נתן ולאחר פטירתו של הצדיק הוא החל להדפיס את תורות רבו. להפיץ את ספרי "ליקוטי מוהר"ן", לחזק תלמידים חדשים, ולשמור על קיום ההתקבצות באומן בכל ראש השנה - בדיוק כפי שציווה רבי נחמן.

אך לא הכול עבר בשלום. שנים רבות סבל רבי נתן מרדיפות קשות.

נפלאות הבריאה

שמואל קורייב

הנמרים

הנמר הוא אחד הטורפים הכי חזקים, חכמים ומתוחכמים בעולם. הוא יפהפה, מסוכן, ולא רואה בעיניים כשהוא רוצה להשיג את הטרף שלו!

בואו נגלה עליו דברים מדהימים:

- נמר מסוגל לקפוץ למרחק של שישה מטרים קדימה ולגובה של שלושה מטרים - כמו חמש מדרגות בבת אחת!
- נמר הוא ממשפחת החתולים, שהוא יכול לשחות כמה קילומטרים ברצף ואפילו אוהב מים - בניגוד לרוב החתולים!
- אם הוא רוצה להיות שקט, הוא הולך על כריות כפות מיוחדות שסופגות את הרעש - לכן הוא מתגנב בלי שאף אחד ישמע!
- הנמר יכול לראות בחושך פי שש יותר טוב מבני אדם - הוא ממש "עין ללילה" בלילה!
- הפסים שעל הפרווה שלו הם כמו טביעת אצבע - אין שני נמרים בעולם עם אותם פסים בדיוק.
- הלשון שלו מחוספסת כמו נייר זכוכית, היא יכולה לגרד בשר מהעצמות של הטרף שלו!
- בניגוד לאריות, נמרים חיים לבד, וכל אחד מהם תופס שטח ענק - לפעמים בגודל של עיר שלמה!
- כשהוא צועד בג'ונגל, הוא שומר על הזנב למטה - כדי שלא יזוז בטעות ויחשוף את המיקום שלו!
- נמר יכול לשאת חיה ששוקלת יותר

ממנו ולטפס איתה על עץ גבוה - תדמינו מישור סוחב על הכתף מקר ועולה איתו על סולם!

אם נמר לא מוצא אוכל, הוא יכול להישאר ללא אוכל מספר ימים ולהמשיך להיות חזק!

יש נמרים לבנים נדירים מאוד, עם עיניים כחולות! זה קורה בגלל שינוי גנטי מיוחד!

הנמר יכול לשחרר שאגה שמהדהדת למרחק של יותר משנים-עשר קילומטרים!

זה כמו המרחק בין תל אביב לבני ברק.

הם מחקים קולות של חיות אחרות כדי למשוך אותן אליהם - רמאות ברמה גבוהה!

לנמרים יש סבלנות אין קץ - הם יכולים לשכב בשקט שעות בלי לזוז עד שהטרף יתקרב!

נמרים מסוגלים לצוד דובים! כן, דובים! יש תיעודים של נמרים שהתמודדו עם דובים וניצחו!

אם נמר רוצה לעבור נחל או נהר, הוא פשוט יקפוץ - לפעמים למרחק של יותר מעשרה מטרים!

איזו בריאה מטורפת עשה השם יתברך! הנמר הוא לא רק חזק ויפהפה, אלא גם חכם, מתוחכם ומלא הפתעות.

אז ילדים, תמשיכו להתפעל מהבריאה הנפלאה, ותחכו לפעם הבאה - כי יש לי עוד חיות מטורפות בדרך!

סרקו את הקוד וצפו
בסרטונים מרתקים
בערוץ היוטיוב שלנו
<<<

"שאל את הרב"

יש לכם שאלה בהלכה?
מחפשים ייעוץ רבני או הכוונה?

בית ההוראה בראשות
הרב נריה ברבי ובנשיאות
הרב יגאל כהן

עכשיו זה פשוט וקל < חייגו *2381

הספר שיחכים אתכם בלימוד ההלכה

שאלות ותשובות יגל ליבי

בספר ימצא הקורא שאלות מורכבות בהלכה, עם
תשובות ופלפולי עומק מגדולי הפוסקים, ראשונים
ואחרונים. שאלות מעניינות עם תשובות פסיקה
מרתקות ומחכימות מפי הרב.

לרכישה מהירה

סרקו את הקוד

ניתן לקבל את העלון במייל: anafeam3@gmail.com

ניהול: עוז כהן | עורך לשוני: אביתר הלל | הפצה: ישראל ונטלי בדרה | עימוד ועיצוב: עינב בשארי

להקדשת העלון חייגו < 03-8000770

להצלחת
יאיר בן רונית

לעילוי נשמת
ארי אדרי בן משי ונדב

לעילוי נשמת
מנחם בן בלומה אידל

לעילוי נשמת
הרב יניב מונדני בן שושנה

נר תמיד
לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל
ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה